

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב ירושלים 2
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1852**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צוהען די

הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נרפס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

**2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691
www.BreslevCenter.com**

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

זֶהַר חֲקָדְזֶשׁ

עם פירוש

חֲזִירַת אֵישׁ

א הערליכע לייכמע פירוש

אויפ'ן הייליגן זהר

מיט די הקדמות פונעם הייליגן רבי'ן

געשריבן דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א

♦ הקדמה ♦

שמיים אין פסוק (משל כב, כט): "חזית איש מהיר במלאכתו" ווען די זעסט א מענטש וואס איז פלינק אין זיין ארבעט, זאלסטו וויסן - "לפני מלכים יתיצב" ער וועט צום סוף שטיין פאר קעניגן, זאגן אונז די הייליגע חכמים (שיר השירים רבה א, ד): "אלו הצדיקים" דאס מיינט מען די צדיקים, "שהם עוסקין במלאכתו של הקדוש ברוך הוא" וואס זיי באשעפטיגן זיך אין די ארבעט פונעם אייבערשטן; זיי ברענגען צוריק גשמות ישראל צום הייליגן באשעפער, זיי זאלן גיין אין די וועגן פון די תורה.

דאס געפונען מיר אן א שיעור מאל אינעם הייליגן ספר זוהר, דאס גרויסקייט פון די צדיקים וואס זיי לעבן מיט די תורה, זיי לעבן מיט'ן הייליגן באשעפער; זיי זענען זוכה ביים סוף: "לפני מלכים יתיצב" זיי וועלן זיך זען מיט'ן לעבעדיגן באשעפער, "בל יתיצב לפני חשכים".

וויבאלד מיר האבן געהערט אלע יארן ווי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז משתוקק עס זאל ארויסקומען א פירוש אויף זוהר וואס אפילו קליינע קינדער וועלן קענען לערנען און פארשטיין, האבן מיר בסייעתא דשמיא געשריבן א לייכטע פירוש אויפ'ן ספר זוהר, וואס אפילו פשוטע מענטשן זאלן דאס קענען לערנען און פארשטיין, און באקומען א חשק צו לערנען דעם הייליגן ספר.

ביי די וועלט איז אנגענומען, אויב מען לערנט זוהר איידער מען איז פערציג יאר אלט - קען מען משוגע ווערן, אבער מוהרא"ש פלעגט שפעטן דערפון; מוהרא"ש האט געזאגט: "עס איז נישט אמת, מען ווערט נישט משוגע פון לערנען זוהר, משוגע ווערט מען אויב מען טוט עבירות חס ושלום, און אויב מען לערנט זוהר ווערט מען א גרויסער צדיק".

איך האב א נאמען געגעבן דעם ספר: "חזית איש". מיר געפונען כמעט פאר יעדע שטיקל זוהר דעם לשון 'תא חזי' - קום און זע; עס שטייט פון צדיקים, אין גמרא איז דא דער לשון 'תא שמע' קום און הער, אבער אין זוהר הקדוש איז דער לשון 'תא חזי' קום און זע, ווייל דער הייליגער ספר זוהר עפנט אויף די אויגן, מען זאל זען מיט די אויגן דעם אייבערשטן אין יעדן זאך. "חזית" איז מלשון "תא חזי", און אינעם ווארט אי"ש איז מרוכז די נאמען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו וואס האט זיך מוסר נפש געווען פאר מיר, ער האט רחמנות געהאט אויף מיר, מיר מקרב געווען צום בורא כל עולמים און

מיר געעפנט די אויגן איד זאל שפירן דעם אייבערשטן און זען אין יעדע זאך רוחניות
אלקותו יתברך.

איד איז מרומו אינעם ווארט אי"ש די נאמען פון מיין זיידע, קארלסבורגער רב, רבי
י'חזקאל רוטה זכותו יגן עלינו, וואס ער האט אין מיר אריינגעלייגט א גליסטעניש צום
הייליגן ספר זוהר. איד האב זוכה געווען צו לערנען מיט אים פון אלס קינד בחברותא
פאר לאנגע יארן דעם הייליגן ספר זוהר, איד האב זוכה געווען צו זיצן גאנצע וואכן אין
מערת רבי שמעון בר יוחאי אין מירון מיט אים, און באקומען א שטיקל טעם, א שטיקל
געפיל - צו די הייליגע זאכן, איד איז מרומו אינעם ווארט אי"ש מיין נאמען.

דער אייבערשטער זאל העלפן, דורך לערנען דעם הייליגן זוהר זאלן מיר אלע ווערן
ציגעקלעבט צום אייבערשטן. אזוי ווי דער הייליגער צדיק רבי ברוך'ל פון מעזיבו
זכותו יגן עלינו האט געזאגט פשט אינעם שער הזהר: "זה ספר הזהר אשר חבר
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו", האט ער געזאגט: "זה ספר", דער
דיאמאנט, "הזהר", וואס שיינט אין אלע וועלטן, "אשר חבר", עס באהעפט אידישע
קינדער צום הייליגן באשעפער, "תנא", עס לערנט אויף אז עס איז דא א באשעפער,
דאס האט מחבר געווען דער הייליגער "רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו".

ברוך י' ל'עולם א'מן ו'אמן.

...

א תפילה פארן לערנען זוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, בזכות וואס
איד לערן דעם הייליגן ספר זוהר, וואס רבי שמעון בר
יוחאי האט געזאגט, אז דורך לערנען דעם הייליגן זוהר וועט
מען ארויסגיין פון גלות - זאל איד זוכה זיין ארויסצוגיין פון מיין
אייגענע גלות; איד זאל אפלאזן אלע נארישקייטן און אנהויבן
לעבן מיט דיר, איד זאל זוכה זיין דין צו שפירן. און בזכות וואס
איד לערן דעם הייליגן זוהר - זאל מיר ליכטיג ווערן מינע אויגן,
איד זאל האבן א קלארע לויטערע אמונה, איד זאל לעבן מיט
דיר, און קיינמאל נישט פארגעסן פון דיר:

פּרשׂת וישלח, דף קעא ע"ב

וְהוּא עֶבֶר לַפְּנִיָּהם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתֹּו
 עַד אָחִיו. רַבִּי אֱלֵעָזָר פָּתַח וְאָמַר (שְׁמוֹת לז) כִּי לֹא
 תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יִי קָנָא שְׁמוֹ. וְכִי יַעֲקֹב דָּאִיהוּ שְׁלִימָא
 דְּאַבְרָהָם דְּאַתְבָּרִיר חוּלְקָא שְׁלִימָתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִיהוּ
 אֲתַקְרִיב לְגַבִּיָּה יְתִיר, הִיךְ סָגִיד לִיָּה לְהַחֲוֹא רָשָׁע דַּעֲשׂוּ דָאִיהוּ
 בְּסִטְרָא דְאֵל אֲחֵר, וּמֵאֵן דְּסָגִיד לִיָּה סָגִיד לְאֵל אֲחֵר. אִי תִימָא

חַוִּית איש

מעג מען זיך בוקן צו עשו?

ווען יַעֲקֹב אָבינו האט באַגעגנט עשו, שטייט אין פסוק (בראשית לג, ג): 'וְהוּא עֶבֶר
 לַפְּנִיָּהם' און יַעֲקֹב איז געגאנגען פאר זיי, 'וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים' און ער
 האט זיך געביקט ביז צו דער ערד זיבן מאל, 'עַד גִּשְׁתֹּו עַד אָחִיו' ביז ער האט זיך
 דערנענטערט ביז צו זיין ברודער.

רַבִּי אֱלֵעָזָר פָּתַח וְאָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר האט געעפֿנט און געזאגט, מיר געפינען אלץ
 אין זוהר דעם לשון 'פָּתַח וְאָמַר', ווייל די הייליגע צדיקים ווען זיי האבן געזאגט די סודות התורה
 - האבן זיי געעפֿנט די הימלען, עס איז געווארן א הייליגקייט אויף די וועלט, עס שטייט אין
 פסוק (שמות לד, יד): 'כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה' ווייל דו טארסט זיך נישט בוקן, 'לְאֵל
 אֲחֵר' צו אן אפגאט, 'כִּי ה' קָנָא שְׁמוֹ' ווייל דעם אייבערשטן'ס נאמען איז קנא,
 דער אייבערשטער איז נישט מוותר פאר די וואס זינדיגן; פֿרעגט דער הייליגער
 זוהר: וְכִי יַעֲקֹב דָּאִיהוּ שְׁלִימָא דְאַבְרָהָם ווי קען זיין אז יַעֲקֹב אָבינו וואס איז דער
 אויסדערװעלטער פון די אבות, דְאַתְבָּרִיר חוּלְקָא שְׁלִימָתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 דער אויסדערװעלטער פארן אייבערשטן, וְאִיהוּ אֲתַקְרִיב לְגַבִּיָּה יְתִיר און ער
 האט זוכה געווען מער פון אלע אבות צו קומען צו די העכסטע מדריגה - הִיךְ
 סָגִיד לִיָּה לְהַחֲוֹא רָשָׁע דַּעֲשׂוּ ווי קען זיין אז ער האט זיך געבוקט צו עשו? דָּאִיהוּ
 בְּסִטְרָא דְאֵל אֲחֵר וואס עשו איז די טומאה פון עבודה זרה, וּמֵאֵן דְּסָגִיד לִיָּה
 און ווער עס בוקט זיך צו עשו - סָגִיד לְאֵל אֲחֵר איז אזוי ווי ער בוקט זיך צו אן
 אפגאט; ווי קען זיין אז יַעֲקֹב אָבינו זאל זיך האבן געבוקט צו אים? ! אִי תִימָא

בְּגִין דְּאָמְרוּ תַּעֲלָא בְּעַדְנִיה סְגִיד לִיה, לָאוּ הָבִי. דְּהָא עֲשׂוּ
בְּאֵל אַחֵר הָהּ, וַיַּעֲקֹב לֹא יִסְגֹּד לָהּ הוּא סִטְרָא וּלְהָהּ חוּלְקָא
בְּלָל. אֱלָא בְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א כה) וְאִמְרָתָם כֹּה לָחִי וְאַתָּה שְׁלֹום
וּבִיתָךְ שְׁלֹום וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלֹום. וְהָא אִתְּמַר דְּאָסִיר לְאִקְדוּמִי
לָהּ שְׁלָם לְרִשְׁיַעֲיָא, וּבִינָן דְּאָסִיר הִיכִי אֲשַׁבְּחָנָא דְדוֹד אִמֵּר

חַוִּית אִישׁ

בְּגִין דְּאָמְרוּ אוֹיֵב וּנְעִסְטוּ וְנִעְלָן עֲנִט־פִּעְרָן, אַז דִּי הִיילִיגֶע חֲכָמִים זָאגן (מגילה
טז:) 'תַּעֲלָא בְּעַדְנִיה סְגִיד לִיה' אִין דִּי צִיט וואס דער פּוֹקס איז א קעניג דארף
זיך אויף דער לייב בוקן צו אים, און אז עשו האט יעצט די מאכט דארף מען זיך
צו אים בוקן; לָאוּ הָבִי דָא איז אָפּער נישט אזוי, דְּהָא עֲשׂוּ בְּאֵל אַחֵר הָהּ ווייל
עשו איז געווען אזוי ווי עבודָה זָדָה, וַיַּעֲקֹב לֹא יִסְגֹּד און יַעֲקֹב בוקט זיך נישט
לְהָהּ הוּא סִטְרָא צו יַעֲנֶע זייט, וּלְהָהּ חוּלְקָא בְּלָל און צו יַעֲנֶעם חֲלָק, איז ווי קען
זיין אז יַעֲקֹב זאל זיך בוקן צו עשו?

דִּי צְדִיקִים טון אַלְעם פֿאַרן אַיִבֶּער־שְׂטֵן

אֱלָא נָאר וואס דען, בְּתִיב עָס שְׁטִיט אִין פֿסוק, דוֹד הַמְּלָךְ האט געשיקט
שְׁלוּחִים צו נָבֵל, און דוֹד האט זיי געזאגט (שְׁמוּאֵל א כה, ו) 'וְאִמְרָתָם' עֲנֵן זאלן
אים זאגן: 'כֹּה לָחִי' אזוי זאל זיין אויף אַיִבֶּער אַ יָאָר, זיין מִזֵּל זאל האבן א קיום,
'וְאַתָּה שְׁלֹום' פֿרידן זאל זיין פֿאר דיר, 'וּבִיתָךְ שְׁלֹום' פֿרידן זאל זיין פֿאר זיין
הויזגעזונד, 'וְכָל אֲשֶׁר לָךְ שְׁלֹום' און פֿרידן זאל זיין פֿאר אַלעס וואס געהערט
צו דיר; שְׁטַעלֵט זיך די פֿראגע, וְהָא אִתְּמַר מִיר האבן דאך געלערנט 'דְּאָסִיר
לְאִקְדוּמִי לָהּ שְׁלָם לְרִשְׁיַעֲיָא' מען טאר נישט זיין בְּשָׁלוֹם מיט רִשְׁעִים, און מען
טאר זיי נישט באגריסן מיט דִּי ווארט 'שְׁלֹום' וואס דאס איז דעם אַיִבֶּער־שְׂטֵן'ס
נאמען, וּבִינָן דְּאָסִיר אויב אזוי, אז עס איז אַן עֲבִירָה צו באגריסן א רִשָּׁע, הִיכִי
אֲשַׁבְּחָנָא דְדוֹד ווי קען זיין אזא וואָך ביי דוֹד הַמְּלָךְ, אִמֵּר אז ער זאל זאגן,
הִיא קָרָא דִּי פֿסוק פון 'אַתָּה שְׁלֹום' וגו' לְנָבֵל פֿאר דעם רִשָּׁע נָבֵל? אֱלָא נָאר
וואס דען, הָא אוקמוה דִּי הִיילִיגֶע חֲכָמִים זאגן, דוֹד האט נישט געמיינט צו
באגריסן 'נָבֵל', דִּלְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא קאמער דוֹד הַמְּלָךְ האט דאס געזאגט פארן
אַיִבֶּער־שְׂטֵן, מִיטָן זאגן 'וְאַמְרָתָם כֹּה לָחִי' האט ער געמיינט דעם חֵי הַעוֹלָמִים,

האי קרא לנבל, אלףא הא אוקמוה (שמות כג ב) דלקודשא בריך הוא קאמר, בגין לקשרא ליה לחי. וחשיב נבל דעליה קאמר.

בגוונא דא (בראשית יב) וישתחו ישראל על ראש המטה, וכי לגבי דבריה סגיד. אלףא לאתריה דשכינתא קא ברע וסגיד, אוף הכא, והוא עבר לפניהם. מאי והוא, דא שכינתא עלאה דהנה אזלא קמיה,

חזית איש

בגין לקשרא ליה לחי זיך צופינדן צו די שכינה הקדושה וואס ווערט אנגערופן 'חי', וחשיב נבל'און 'נבל' האט געמיינט דעליה קאמר אז ער רעדט צו אים.

די צדיקים זענען אזוי שטארק צוגעקלעבט צום אייבערשטן, אלעס וואס זיי טוען איז פארן אייבערשטן, און אפילו ווען זיי רעדן מיט מענטשן - רעדן זיי צום אייבערשטן, אזוי ווי דער הייליגער רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו זאגט (נועם אלימלך, פרשת וישלח): 'דרך הצדיק בדברו עם אנשים', דער צדיק ווען ער רעדט מיט מענטשן, רעדט ער אויף א וועג עס זאל אויסזען ווי ער רעדט צום מענטש, 'עיקר תוכן דבר שמכין באותן הדבורים שיהיו תפלה ותחנונים לפני המקום ברוך הוא וברוך שמו', אבער באמת רעדט ער צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן.

יעקב האט זיך געבוקט צום אייבערשטן

בגוונא דא אזוי אויף איז שווער דאס וואס שטייט אין פסוק (בראשית מז, לא): 'וישתחו ישראל' און יעקב אבינו האט זיך געבוקט, 'על ראש המטה' צו קאפנס פון זיין בעט; וכי לגבי דבריה סגיד קען דען זיין אז יעקב אבינו זאל זיך בויקן צו זיין זון? אלףא נאר וואס דען, לאתריה דשכינתא צו די פלאץ וואו די שכינה רוט, קא ברע האט ער געקניט וסגיד און זיך געבוקט, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת יב:) די שכינה רוט ביי די קאפ פונעם חולה; יעקב האט זיך געבוקט צו די שכינה הקדושה, ער האט זיך נישט געבוקט צו יוסף, דער צדיק טוט אלעס פארן אייבערשטן, און אפילו עס זעט אויס ווי ער גייט און ער קומט און טוט סתם זאכן - איז אבער אלעס נאר פארן אייבערשטן, געדע ריר, געדע בייג - איז נאר פארן אייבערשטן. אויף הכא אזוי אויף דא, וואס די פסוק זאגט: 'והוא עבר לפניהם' און ער איז אריבער פאר זיי, מאי 'והוא' פון וועם רעדט מען דא? דא שכינתא עלאה דאס מיינט מען דעם אייבערשטן, די שכינה הקדושה העליונה, דהנה אזלא קמיה וואס האט

וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה. בִּיּוֹן דְּחָמָא יַעֲקֹב, אָמַר, הָא עֵידִן
לְסַגְרָא לְגַבְיָה דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא דְּהוּה אֲזִיל קַמִּיהָ.

בְּרַע וְסַגִּיד שְׁבַע זְמָנִין עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אַחֵיו, וְלֹא בְּתִיב וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לְעֵשׂוֹ. אֲלָא בִּיּוֹן דְּחָמָא דְּהָא קוֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲזִיל קַמִּיהָ,

חזית איש

באגלייט יַעֲקֹב אַבִּינוּ, וְדָא הוּא נְטִירוֹ עֲלָאָה דִּי שְׂכִינָה הַקְדוּשָׁה וואס האט אים
באגלייט און אָפֿגעהיטן. בִּיּוֹן דְּחָמָא יַעֲקֹב און ווען יַעֲקֹב אַבִּינוּ האט געזען דִּי
שְׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, אָמַר האט ער געזאגט: הָא עֵידִן לְסַגְרָא לְגַבְיָה דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִידָא
הוּא יַעֲזֹט אִיז דִּי צִיט זײַף צו בוקן פארן אייבערשטן, דְּהוּה אֲזִיל קַמִּיהָ וואס
גייט פאר מיר, בְּרַע וְסַגִּיד שְׁבַע זְמָנִין עַד האט געקניט און זײַף געבוקט זײַבן
מָאָל, 'עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אַחֵיו' ביז ער האט זײַף דערנענטערט ביז צו זיין ברודער,
וְלֹא בְּתִיב עָס שְׂטִיט נִישְׁט וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְעֵשׂוֹ ער האט זײַף געבוקט פאר עשׂו, אֲלָא
נָאָר, בִּיּוֹן דְּחָמָא ווען ער האט געזען, דְּהָא קוֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא אֲזִיל קַמִּיהָ ווי דער
אייבערשטער גייט פאר אים, בְּרִידָא סַגִּיד לְקַבְלָיָהּ האט ער זײַף געבוקט פארן
אייבערשטן, בְּגִין פון וועגן, דְּלֹא לְמִיּהָב יָקָר נִישְׁט צו געבן קיין כבוד, לְמַסַּגֵּד
זײַף צו בוקן לְאַחֲרָא פאר א צווייטן, בְּרַע מְנִיָּה אויסער דעם אייבערשטן, וְכִדָּא
אִיהוּ בְּרַקָּא יְאֻזָּת און אַלעס אִיז אַזוי ווי עָס דאַרף צו זיין.

דִּי צִדִּיקִים זענען דבוק צום אייבערשטן און אַלעס וואס זיי טוען אִיז נָאָר מיטן אייבערשטן. אַזוי ווי
מוֹהְרָא"ש האט דערציילט, ער האט זײַף צוגעוואוינט אין דִּי יונגע יאָרן נָאָר צו בַּעטן טובות פונעם
אייבערשטן, און אַפֿילו ווען עס אִיז אים אויסגעקומען צו דאַרפן בַּעטן פון אַ מענטש אַ געוויסע טובָה
- האט ער ערשט געזאגט שְׂטִילערהייט 'הייליגער פֿאַשעפֿער' און נאכדעם הויף געזאגט: 'אִיך דאַרף

בְּדִין סָגִיד לְקַבְּלֶיהָ. בְּגִין דָּלָא לְמִיחָב יָקָר לְמַסְגֵּד לְאַחֲרָא בִּר
מַנִּיה, וּבָלָא אִיהוּ בְּדָקָא יְאוּת. וּבְאִין אִינוּן צְדִיקָיָא דְבָל
עוֹבְדֵיהוֹן דְּקָא עֲבָדִי בְּגִין יָקָרָא דְמֵאֲרִיהוֹן אִיהוּ, וּבְגִין דָּלָא
יִסְטוֹן לְיִמִּינָא וְלִשְׁמָאלָא:

חזית איש

די און די זאך; דער מענטש האט געמיינט אז ער רעדט צו אים אבער אין אמת'ן האט ער גערעדט
צום אייבערשטן. ביז איינמאל איז ער געווען אין אן עסן געשעפט און ער האט געדארפט בעטן דעם
בעל הבית א פלעשל מילך און ער האט פארגעסן צו זאגן שטילערהייט 'הייליגער באשעפער', ער
האט געזאגט הויף: 'הייליגער באשעפער איך דארף א פלעשל מילך', און דער בעל הבית פרעגט אים:
'וואס? וואס הייליגער באשעפער?!' און מוה'רא"ש איז ארויסגעלאפן פון געשעפט.

וּבְאִין אִינוּן צְדִיקָיָא וואויל איז פאר די צדיקים, דְבָל עוֹבְדֵיהוֹן דְּקָא עֲבָדִי אז
אלעס וואס זיי טוען, בְּגִין יָקָרָא דְמֵאֲרִיהוֹן אִיהוּ טוען זיי נאר פארן אייבערשטן'ס
וועגן, וּבְגִין דָּלָא יִסְטוֹן לְיִמִּינָא וְלִשְׁמָאלָא און זיי בייגן זיך נישט ארום פונעם
אייבערשטן קיין ריר, נישט אויף רעכטס און נישט אויף לינקס, זייער גאנצע מח
מחשבה איז דבוק צום אייבערשטן בדבקות נוראה ונפלאה.

אין דעם שטיקל ווירט זעען מיר א גרויסן סוד, מיר זעען די הייליגקייט פון די
צדיקים, ווי זיי לעבן מיט אזא דביקות צום אייבערשטן; ווען זיי רעדן, ווען זיי
גייען, ווען זיי בייגן זיך - איז דאס נאר פארן אייבערשטן, און פון אינגרויסן זעט
מען גארנישט, עס איז באהאלטן, מען זעט עס נישט אן; וואויל איז זיי און וואויל
איז זייער חלק.